

SAMI SMO

Besedilo: Sonja Wakounig-Kert; glasbo pa najdete v prvem zvezku "Pesmi in glasba z južne Koroške" (1990/1) stran 24-26.

1. V atomskem veku zdaj živimo, skoz življenje sami le hitimo, ne pogledamo nič več v oči sočloveku, bratu mi, sami smo na svetu tem, zaupamo samo strojem!

Ref.: Sami smo, žalostno je, sami smo! Sam, človek vedno bolj si sam, vedno manj greš v družbo kam, kjer počutiš se kot tujec med ljudmi!

2. Probleme, ki jih kdaj imaš, moraš sam jih reševati, ker nihče ne pomaga ti, vsak za svoje le skrbi, v stresu vsak tedaj tiči, ni časa za pomagati! Refr.

3. Vsi upamo, da se v dobro bo kdaj to spremenilo, da če se bomo srečali, tudi v srcu se nasmehnili,

ker pozdrav s smehljajem lep je bolj, kot trd obraz kamnit! Dobro bo, verujte v to, Sam, človek ti ne boš več sam, pojdeš spet v družbo kam, kjer počutiš se prijetno med ljudmi! Med prijatelji ne boš več sam!

Einsamkeit. Wir leben im Atomzeitalter und hetzen uns durchs Leben, schauen den Mitmenschen nicht in die Augen. Wir sind einsam und vertrauen auf Maschinen. Es ist traurig, daß wir die Gemeinschaft meiden. Keiner hilft dir die Probleme zu lösen, jeder schaut nur auf sich selbst, ist im Stress und hat keine Zeit. Wir haben die Hoffnung, daß es besser wird, daß wir mit lachenden Herzen aufeinander zugehen und uns wohlfühlen werden.